

Bezwaarschrift uit beider naam omdat het ons beide nadelig raakt.

Dagtekening 2022

Aanvraag gehandicaptenparkeerkaart binnen de regeling Gehandicaptenparkeerkaart

Aan het college van de gemeente Aa en Hunze.

De gronden van het bezwaar.

Regels versus praktijk

Ik moest vanmorgen een pakketje wegbrengen. Het was zonnig en het vroom. Mijn man vroeg, ga je op de fiets of met de auto. Lekker op de fiets, de frisse lucht in.

Toen ik op de fiets zat besepte ik dat ik de keus had uit lopen, fietsen of met de auto.

De laatste jaren is dat mijn man allemaal ontnomen door ziekte; minder lange afstanden lopen, het fietsen door wankelevenwicht en later ook het autorijden door neuropathie en klapvoet.

Als hij nu ergens heen wil is hij afhankelijk van vervoer door mij. Niet even spontaan een brief posten in de brievenbus, een boodschapje doen of een rondje voor een frisse neus.

Zo weinig energie dat hij iedere middag naar bed moet, dus de tijdspanne om iets te ondernemen en de actieradius zijn klein. Ondanks alle beperkingen die mijn man ondervindt proberen we van alle kleine dingen iets te maken. Wij vinden het prettig samen de boodschappen te halen. Voor iemand die midden in het leven staat en kan gaan en staan waar hij wil, lijkt dit wel erg simpel. Toch is dat de realiteit voor ons. s' Zomers kan hij nog met de scootmobiel, maar helaas is het door de slechte bloedvoorziening niet mogelijk als het buiten kouder is dan 15 graden om op pad te gaan. Dan zijn we op de auto aangewezen.

Omdat de balans, neiging tot vallen en de geringe bloeddorstrooming in zijn benen steeds verergeren komen daardoor ook steeds meer zorgtaken op mij als mantelzorger terecht. Iets wat ik met liefde doe. Tevens speelt bij inspanning de astma parten. Om nu en in de toekomst toch nog samen uitstapjes te maken en winkels te bezoeken leek het ons een oplossing als wij dichterbij kunnen parkeren. Dan kan hij rustig uitstappen en met een winkelwagentje de winkel in. Ook voor andere uitstapjes zou dit rust geven en een oplossing zijn.

Met een rijder gehandicaptenparkeerkaart kunnen we ons weer zelf redden, zoals we steeds creatief naar oplossingen zoeken als er aanpassingen nodig zijn.

De aanvraag voor de rijder gehandicaptenparkeerkaart werd ingang gezet.

Het formulier invullen kostte nog best veel tijd. Alle 5 specialisten waar mijn man onder behandeling is moesten worden ingevuld, net als de 26 ziekenhuisopnames met reden en ziekenhuizen en zijn waslijst aan medicijnen.

Naast al deze gegevens hebben we ons met onderstaande beknopte toevoeging aangemeld.

Door klapvoet en neuropathie, geen gevoel in benen, onbalans en geen goed evenwicht, daardoor val gevaarlijk. Kon laatst door sterke wind niet blijven staan zonder ondersteuning, dreigde om te vallen.

Kortademig en zeer vermoeid na het stuk lopen naar parkeerplaats, ondanks ondersteuning.

Moeite met op en afstapjes.

Nu ook pijn in beide benen, door maar 30% doorbloeding van de voeten en een zeer pijnlijke wond aan de rechter dikke teen.

Niet vertrouwd alleen uit de auto te stappen en naar een ingang te lopen. De prognose is dat het minder i.p.v. beter wordt.

Is thuis niet vertrouwd bij vijver als vrouw niet thuis is.

Binnen lopen gaat nog redelijk, richt en grijp punten.

Buiten gaat het niet goed. Lijkt net of er door de grote ruimte meer onbalans is.

Tijdens het online keuringsgesprek met een arts van Argonaut kregen wij direct te horen dat zij geen positief advies kon geven. Als mijn man nog zelf kon rijden dan kwam hij wel in aanmerking voor een

gehandicaptenparkeerkaart. De criteria voor een rijder gehandicaptenparkeerkaart en een bestuurder gehandicaptenparkeerkaart zijn verschillend.

De criteria voor de rijder gehandicaptenparkeerkaart zijn veel zwaarder, men gaat er vanuit dat iemand hulp kan bieden bij het in en uitstappen en dat de bestuurder de auto ergens anders parkeren.

Zij betreurde dit zelf ook, had begrip voor onze situatie, omdat de extra zorg op de mantelzorg terechtkomt. Maar was helaas aan de regels gebonden. Alleen als mijn man dement zou zijn of een angststoornis zou hebben dan kreeg hij de kaart wel, want dan zou hij weg kunnen lopen. Hij heeft veel kwalen maar dat nog niet.

De keuringsarts vertelde dat ik mijn man in een rolstoel voor de deur kon afzetten, zelf een parkeerplek zoeken en dan terug naar mijn man.

Als voorbeeld boodschappen doen.

Ik moet thuis de rolstoel inladen, uitladen bij de winkel, auto gaan parkeren en in omgekeerde volgorde weer naar huis. Plus de boodschappen, hoe doe ik dat als ik achter een rolstoel rijdt. Ik ben over de 72 jaar en mijn energie is ook niet meer onbegrensd.

Ik begrijp dat je inderdaad iemand kan afzetten, maar nu net niet iemand die geen balans heeft en valgevaarlijk is.

Hij kan juist nog een rondje supermarkt en dat houden we graag zo lang mogelijk in stand. Ook is een rolstoel bij koud weer voor hem niet wenselijk door de slechte bloedtoevoer in zijn lichaam.

Achteraf hadden wij de 5 specialisten en de 26 ziekenhuis opnames niet hoeven invullen omdat de enige relevante vraag is, staat mijn man er nog als ik de auto ergens geparkeerd heb. Dat was de enige mogelijkheid geweest om in aanmerking te komen voor een rijder gehandicaptenparkeerkaart.

Er moeten regels zijn, dat begrijpen wij ook, maar er mag wel wat meer gemeten worden met een menselijke maat en met meer begrip voor de situatie van de mantelzorg. Iets wat je nu ook steeds meer op andere fronten terug hoort in de media. Men is de laatste jaren de menselijke maat uit het oog verloren en heeft de regels boven alles gesteld.

Als je de medische situatie van mijn man ziet begrijp ik de regels niet. Wat moet hij nog meer hebben en waarom denkt men niet aan de situatie van de mantelzorg. Maak het voor ons ook wat draaglijker.

Ik was zo verdrietig en boos dat ik de situatie heb voorgelegd aan Carin de Jonge, consulente van het Centraalpunt voor Mantelzorg bij Impuls. Eindelijk begrip voor de situatie waarin wij zitten, ik voelde mij sinds lange tijd gezien, gehoord en erkend. Carin de Jonge heeft het opgepakt en heeft contact opgenomen met een medewerker van publieke zaken van de gemeente AA en Hunze om te bespreken of er een mogelijkheid is het negatieve advies van de keuringsarts aan te passen door maatwerk te bieden en de beoordeling af te stemmen op de situatie van de mantelzorg. Helaas krijgt Carin de Jonge te horen dat de medewerker wel begrip heeft voor de situatie van de mantelzorg maar dat ze zich moet houden aan de regelgeving.

Daarom rest mij alleen nog beroep aan te tekenen tegen het besluit.

Wel kreeg Carin de Jonge het advies dat wij hulp kunnen aanvragen om de zorgtaken van de mantelzorg te ontlasten of een taxi pas via WMO aan te vragen voor ziekenhuisbezoek, zodat ik niet zelf hoeft te rijden. Daar zijn wij niet mee geholpen. Wij willen zolang mogelijk zelfstandig blijven, tevens zouden de kosten voor de gemeente dan veel hoger zijn omdat mijn man in Leeuwarden, Groningen en Assen bij specialisten onder behandeling is.

De kosten voor de parkeerkaart van 80 euro, zijn al voldaan.

Waar put ik hoop uit.

Op de site van AA en Hunze staat.

Naast de waardering voor de mantelzorg hoopt de gemeente hiermee ook het aantal mantelzorgers beter in beeld te krijgen. Zodat zij ondersteund kunnen worden in hun taken en om overbelasting te voorkomen.

Bij de Rijksoverheid staat.

Een deel van de mantelzorgers raakt overbelast. De Rijksoverheid werkt daarom samen met gemeenten en zorginstanties om deze groep beter te ondersteunen.

Minder regels die mantelzorg lastig maken. De Rijksoverheid wil onnodige regelgeving schrappen en onduidelijke procedures makkelijker maken.

Het was al een drempel die wij weer over moesten om deze rijder gehandicaptenparkeerkaart aan te vragen. Als je in jarenlange zorgsituaties beland moet je je continu verantwoorden en verdedigen wat onnodige stress en energie kost. Dit nu ook weer.

Tot slot enkele aanbevelingen.

Erken de zware irreële criteria voor een rijdersgehandicaptenkaart ten opzichte van een bestuurdersgehandicaptenkaart. Het is onrechtvaardig om alleen op basis van dementie of een angststoornis de rijdersgehandicaptenkaart te verlenen zonder de overige beperkingen in ogenschouw te nemen inclusief de situatie van de mantelzorger.

Voer een tweesporig beleid in en laat naast een keuring van een arts ook de expertise van b.v. de mantelzorgconsulent meetellen.

Laten we eerlijk zijn, een parkeerkaart lijkt zoiets kleins maar is voor de hulpbehoevende en mantelzorger een stukje levensvreugd.

Wij hopen op een positieve toekenning.